

השמלות תומרקין: מא' עד ת'

תומרקין בבית
הבולוי הכי טוב

הרה היא טיפוס זעיר-כורגני כעל חלומות, שהיום זה נראה מצחיק. היא רוצה להיות שילוב של מניה שוחט עם וירג'יניה וולף. כיום שזה יקרה, נוכל לערוב את האש עם המים.

יש לה תפיסה טובה וחוש טוב לספרות. היא נעזרה בן, ואני לא נעזרתי בה.

אצלה יכולתי לקלל. היא אוהבת טיפוסים ספרותיים. אצלה צריך להיות רומיאו ליד יוליה היא גם מתה לשחק את לידי צ'טרלי. היא חיה לפי מודלים ספרותיים. היא ראתה כי גיבור בשניים מספוריה. זה לא הפריע לה שיהיו לה במקביל גיבורים אחרים מסיירת-מטכ"ל. אני לא מרכב מתוך קינאה, אבל זה המצב.

ביננו היו הרבה ריבורים ומעט סכס. היא אדם חסר-אחריות, וחסרת קנה-מידה איכותי. היא רגשנית: אם באותו יום גאולה כהן החניפה לה, היא היתה מעמידה אותה בדרגה אחת עם לה-פסיונריה ובשלישייה המובילה של המהפכה הצרפתית, מין גולדה של השמאל הספרדי.

לאנשים שהיא לא סובלת פיסית, היא יכולה להתייחס בצורה הנאלחת ביותר. מין ביקורת של פינקסנות.

הייתי נהנה לשטות אותה ככל מיני אנשי-מימסר. אצלי היא קיבלה חיווקים. באותם הימים היא היתה אשה בעלת אומץ-לב אינטלקטואלי.

היא משגעת אותי בהתהדרות שלה, שהיא נכרת הבילויים, בתדורה רחוקה של דוק מאירוביץ — איזה יוחסי? ככלל, היא שחקנית שמחפשת חיווקים אצל החברה.

● על יעקב אגם:

אגם יכול לדבר על אגם 24 שעות. אני לא אגם, כאמנות יש תגרים ויש אמנים. אין לי סכלנות לדבר על אמנות אני לא בנוי לזה.

● על יורם ארדור:

מה שהיה חסר לו באינטרוויו האחרון במוקד זה ליפסטיק על השפתים, כדי שיחשבו שהוא איזו אמא פולניה. הוא רק היה עוד צריך להגיש מירשם להכנת געפילטע-פיש.

● על אבא אבן:

חללית בלתי-מיאוש.

● על אמריקה:

באמריקה אני אוהב את הסטייקים והגלילה. חוץ מזה, כל אוכל באמריקה שהוא יפה וגדול — כשאתה נוגע בו, זה כמו לגעת בשריים ממולאות בסיליקון.

באמריקה כולם כלי-כך פוחרים מההרפס שהם ירדו מהתחת והפכו לאנשי-מישפחה, כמו לפני 30-20 שנה. האמריקאים מוציאים את האוויר בספה אצל הפסיכיאטר, שמלמד אותך

הוא בא לראיון על אופניו, מלווה עלידי שני כלביו ולבוש במיכנסים קצרים. על גופו מתחת לחולצה, הציצה כתובת קעקע.

הוא איש של קצוות, פתוח, חופשי וגלוי, ולא נרתע משום שאלה מביכה.

● על אמו:

היא היתה מלכת-הכלבים ואלופת מיכתניה-הצואה. אחרי הכלבים, זה היה בעינייה העיקר. ואני זוכר שגם אחרי נשואי אחותי הצעירה ממני ב-16 שנה — עוד היתה חייבת לדווח לה מניירי-דוק על טיב יציאותיה. כיתנו היה בית כלבים מטריארכלי.

● על אביו:

אבי האמיתי, שגר בגרמניה, היה נוצרי, ושמי היה פטר גרגורי מרטין היינריך הילברג. כיום אבי הוא בן 78 ונשאר המודל היחיד שאני צריך ללכת בעיקבותיו. יש לי אחיות צעירות מהבת שלי.

● על אביו החורג:

אב סמרטוט, חסר-סמכות, עצבני וציינון, שככל שהזקין הלכה אהבתו ונתמקדה בכתו. אותי מעולם לא הכין אך גם לא הרים ידו עלי. כשם שנכנע לגחמותיה של אשתו, כן קיבל עליו גם את הקפריזות שלי, בפרט כשותף לחדר. למעשה, מכיוון שלא הייתי יוצא חלציו, הוא לא חב לי דבר.

● על אחותו:

היתה תקופה שניסיתי להתקרב אליה. כיום נדמה לי שעל אף שהיתה נחמדה ואפילו פיקחית, היתה כה אותה אטימות של האב, מלווה בתאווה-שררה מרושעת, שירשה מאמה. בסופו של דבר, נישאה לסמרטוט כנדמותו של האב, והיא נוהגת בו בדרך שאמה נהגה כבעלה.

● על אהבה:

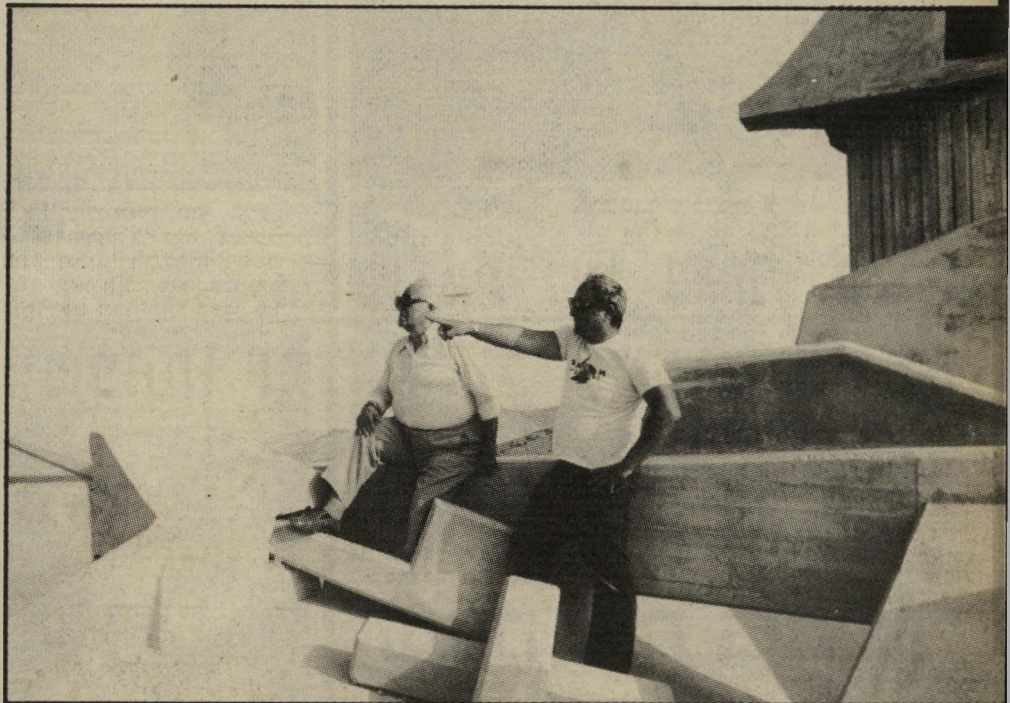
אני לא חושב שזאת שירת-מלאכים. יש כל מיני אהבות — האחת טובה לראש, השנייה טובה לבטן, והשלישית לזין. אהבה היא כימיה, ורק בפרספקטיבה של עשר שנים אפשר לבחון באמת את גודלה.

● על משה ארנס:

זה בריק דוקטור סטרינג'י-לאב.

● על הדה בועס:

היא היתה איזה הודקקות הרדית. באותה תקופה הייתי פרא-ארס ששתה מאוד. היא היתה היחידה שהיתה מוכנה להכניס אותי לביתה ולהתייחס אליי.

תומרקין עם אביו הגרמני
מודל לחיקוי

תומרקין עם כלביו ויצירתו
החברים הכי טובים